

2) offentlig Behandling kan paabydes af Justitsministeriet med Hensyn til hvilesomhelst smitsomme Sygdomme — veneriske undtagne —, naar disse skjønnes at optræde under saadanne Forhold, at der antages at være Anledning til at paabyde offentlig Behandling.

Følgerne af den offentlige Behandling ere væsentligst af en dobbelt Art, nemlig

A) den særegne Myndighed til Foretagelse af meget indgribende Foranstaltninger, der da tillægges de vedkommende tildels nyoprettede Autoriteter, og

B) de herved foranledigede meget betydelige Udgifter.

Med Hensyn til hvilke Autoriteter, der skulle træde i Virksomhed, naar offentlig Behandling indtræder, støtter Lovforslaget sig i første Række til de Sundhedskommissioner, der alt findes ifølge de af Justitsministeriet stadfæstede Sundhedsvedtægter, men dog saaledes at disse Sundhedskommissioner forstærkes ved Tiltrædelse af Politimesteren og Distriktslægen, saafremt disse Personer ikke alt maatte være Medlemmer af Samme. Hvor derimod ingen Sundhedskommissioner allerede findes, paabydes Oprettelsen af saadanne, bestaaende af de 2de nævnte Embedsmænd med Tilfaldelse af ifølge Lovforslaget en Mand, ifølge Fler-tallet af 3 Mænd, valgt henholdsvis af Byraadet eller Amtsrådet. Disse nye Sundhedskommissioner skulle dernæst gaaes til Haande af Kommunalbestyrelserne saaledes, at enten sidstnævnte selv eller ved et af dem nedsat Udvalg, have at udføre de stedlige Foranstaltninger, som bemeldte Sundhedskommissioner anordne.

Fremdeles paabydes Oprettelsen af en Overfundhedskommission for hver Amtsråadskreds, bestaaende af Amtmanden som Formand, Fysikus og 3 valgte Mænd.

Medens den bestaaende Lovgivning, navnlig Lov 28de Marts 1868 (if. Lov 12te Januar 1858 og 29de December 1862) lader det være afhængigt af vedkommende Kommunalbestyrelser's egen Beslutning, om

de overhovedet ville have Sundhedsvedtægter og Sundhedskommissioner, eller ikke, og om de atter ville affastte disse, hvorom Justitsministeriet i sidste Tilfælde kun erholder en simpel Meddelelse, ses det, at Kommunalbestyrelsernes Ret baade til at raade over, om de ville have Sundhedskommissioner, og til atter at affastte disse, bortfalder ifølge Lovforslaget, naar Justitsministeriet finder Anledning til at paabyde den i Lovforslaget ommeldte offentlige Behandling af Sygdomme.

Hvad dernæst angaar den Myndighed, som Lovforslaget og hyderligere flere af Fler-tallets Endringsforslag tillægger Sundhedskommissionerne, da skal Mindretallet ikke komme ind paa en Undersøgelse af denne i alle Enkeltheder; men anser det tilstrækkeligt i denne Retning at fremhæve Antagelse af det fornødne Antal Læger (§ 3) og Sygepleiere, Tilveiebringelse af isolerede Lokaler og disses Forjynning med behørigt Udstyr, derunder Ret til at kræve private Lokaler stillede til Disposition mod fuld Erstatning til alle Vedkommende (§ 4 og Endringsforslag 12 og 14), Ret til at paabyde Fraflyttelsen af private Beboelsesleiligheder og Huse, disses Rensning og Desinficering samt ubenyttede Henstaaen, indtil de uden Fare atter kunne tilflyttes, i visse Tilfælde Opbrænding af rørlige Gjenstande, Alt imod fuld Erstatning til Vedkommende, Anbringelse af Børn i Pleie paa offentlig Bekostning, (§ 13 og Endringsforslag 18 og 19), Antagelse af Personer til at foretage Desinficering (§ 16 og Endringsforslag 21), m. m. Alt Sværkættelsen af disse Foranstaltninger ikke vil kunne ske uden at foranledige meget betydelige Omkostninger, vil ikke behøve nærmere Paavising.

Om nu end Kommunerne ifkun forskudsvis skulle udrede de samtlige omtalte Omkostninger (§ 5) og senere efter tilendebragt Revision (§ 23) skulle have i Følge Lovforslaget Halvdelen, i Følge Fler-tallet tre Fjerdedele, af disse refunderet af Statskassen (§ 22 og Endringsforslag 28 og 29), saa hviler Lovforslaget med Fler-tallets Endringer i hvert Fald paa den Basis, at der kan paabydes Kommunerne (Amtrepartitionsskon-